1921 40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA 1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 18 (802) * joi 4 mai 1961 * 8 pagini 30 bani

O glorioasă aniversare

La 8 Mai anul acesta se împlinesc 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, 40 de ani de cînd steagul roșu de luptă al clasei muncitoare din Romînia este înălțat de brațul puternic, de neînvins, al comuniștilor! Este o sărbătoare a bucuriei și a optimismului, a vieții și a fericirii! Împotriva puterii moșierilor și patronilor, împotriva prigoanei și terorii deslănțuite de autoritățile statului burghezo-moșieresc, cei mai buni fii ai poporului nostru, devotați pînă la sacrificiu cauzei clasei muncitoare, au creat acum 40 de ani Partidul Comunist din Romînia, singurul partid capabil să-i ducă pe oamenii muncii la victorie, partid de tip nou, înarmat cu invincibila învățătură marxist-leninistă.

Ce a însemnat pentru noi crearea partidului?

...Priviți în jurul vostru, copii. Sîntem în luna mai, 1961. Voi, cei de la orașe, zăriți fumegînd coșurile noilor fabrici; mîngîiați cu privirile fațadele noilor blocuri de locuințe muncitorești; faceți semne vesele către școlile nenumărate ridicate în ultimii ani, către palatele și casele de pionieri. Voi, cei de la sate, rotiți-vă privirile. Iată ogoarele de necuprins ale gospodăriilor agricole colective; iată sute de case noi, străjuite de hambare pîntecoase; cămine culturale și școli; stîlpi susținători ai firelor electrice de-a lungul ulițelor. Intîlnindu-vă vara, în taberele din umbra brazilor sau de pe malul mării, voi, copiii de muncitori, țărani, intelectuali, obișnuiți a vă povesti unii altora despre frumoasele realizări înfăptuite de către partidul comuniștilor în localitatea fiecăruia. Nici un cuvînt nu e de-ajuns de cuprinzător pentru a exprima pe deplin ceea ce datorăm partidului, poate numai cuvîntul VIAȚA, poate numai cuvîntul FERICIRE! Dar pînă la aceste cuceriri, cîte strădanii, cîte jertfe.

La numai trei ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia, și anume în 1924, autoritățile regimului burghezo-moșieresc au pus partidul în afara legilor, crezînd că astfel vor stăvili lupta comuniștilor. S-au înșelat însă amarnic. Partidul a continuat să lupte în ilegalitate. Puterea maselor de muncitori, unită cu înțelepciunea partidului, a devenit o forță de neînvins. Ce i-a învățat partidul pe muncitori? Partidul i-a învățat pe muncitori că întrucît ei făuresc toate bunurile omenirii — mașini și pîine, construcții și îmbrăcăminte, orașe și cărți — acestea trebuie să fie ale lor și nu ale capitaliștilor trîndavi. Pentru a desființa orînduirea exploatatoare capitalistă este nevoie de revoluția proletară în focul căreia muncitorii să ia în mîinile lor puterea de stat, să împartă țăranilor pămînturile moșierești, să dea în stăpînirea poporului fabricile, uzinele.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

(Continuare în pag. a 3-a)

Desen: Coca Crețoiu

Sîntem întotdeauna gata!

de ION BRAD

Partid, lumina noastră, viața
Acestei țări cu zări senine,
Ca floarea-soarelui ni-i fața
Rotită veșnic după tine.

Copilărește de-ți vom spune
Și cam stingaci, să nu te mire:
Tu ești ce-avem mai drag pe lume,
Ești drumul drept spre fericire.

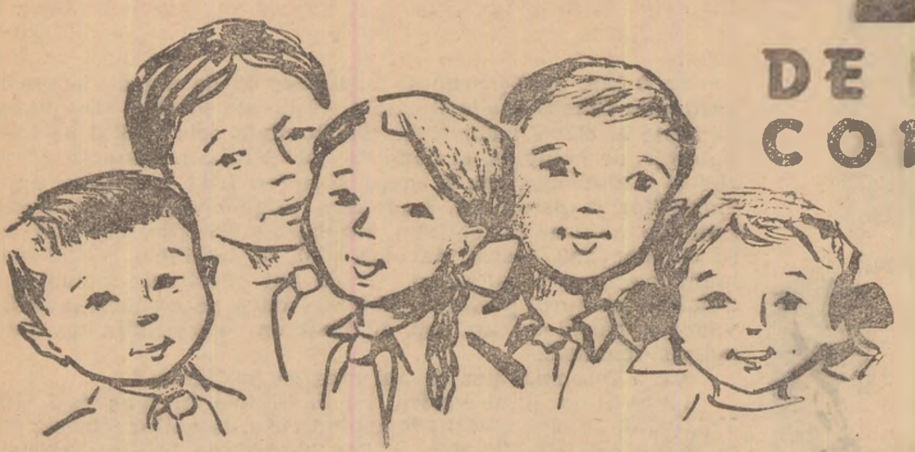
Părinții-așa ne învățară
Să te iubim ca pe-un părinte,
Ca pe-o-nflorită primăvară
Ce duce țara înainte.

Tu ești viteazul din poveste
Ce-a frînt cătușele robiei
Și dă mulțimii — de sub creste —
Izvorul clar de apă vie.

Din el sorbim cu-ntreg poporul
Puterea vieții-nnoitoare.
Spre comunism ne-ndrepți tu zborul
Cu aripi largi de cărți școlare.

Din steagul tău ne-ai dat cravata
Și-n ochi ne-ai pus lumina zării.
Sîntem întotdeauna gata,
Partid iubit, mîndria țării!

Promoția 40 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

La casa memorială „Ilie Pintilie"

Pe o străduță de la marginea orașului Iași, în apropierea liniei ferate, se află o căsuță simplă, scundă. E casa în care a locuit cîndva eroul clasei muncitoare Ilie Pintilie.

Astăzi, în această casă are loc un eveniment de seamă despre care vor vorbi multă vreme copiii din oraș: un număr de școlari vor primi cravate roșii. Ei vor face parte din promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". Ziua aceasta nu va fi uitată niciodată, promoția aceasta fiind unică, ea amintind de ziua de mai, cînd în patria noastră a luat ființă partidul clasei muncitoare căruia îi datorăm întreaga noastră viață fericită de astăzi.

„Am fost de mic copil în cea mai neagră mizerie... multe zile flămînzeam că nu aveam ce mînca... Am umblat mai mult în zdrențe îmbrăcat decît în haine, în timp ce în jurul meu se lăfăia luxul și belșugul" — scria Ilie Pintilie într-unul din articolele sale, în 1932. E de-ajuns să citești aceste cuvinte pentru a-ți imagina tabloul mizeriei în care se zbăteau în acea vreme fiii oamenilor muncii.

Astăzi, copiii muncitorilor se bucură din plin de copilărie. Manuale școlare gratuit, școli noi, tabere... La Casa pionierilor din Iași copiii își petrec timpul liber în modul cel mai plăcut... Sute de familii cu copii locuiesc în blocuri noi, spațioase.

...Se face liniște. In fața careului pionieresc stau cei șase școlari: Panait Nușa Ocheană Maria, Costăchescu Lidia, Mihoci Silvia, Arabu Mona și Matei Aurel de la Școala de 7 ani nr. 11. Emoția adîncă ce i-a cuprins li se citește pe față. Sub drapelul unității, ei rostesc cu glas emoționant angajamentul solemn. Apoi primesc cravata roșie, părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare, și insigna de pionier. Este cea mai mare cinste pe care o pot avea, și de ea își vor aminti toată viața străduindu-se să dovedească prin fapte că sînt credincioși poporului și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn.

ECATERINA ROȘCA

Cravata mea roșie

Pionierilor care fac parte din promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

In flacăra cravatei ce-mi flutură la piept
e-un glas ce-mi vorbește, un cînt ce-l poartă anii,
urcînd muncitorește, ca viitorul, drept,
învăpăiat în lupte și-n nopțile Doftanei.

In flacăra cravatei sînt focuri de țărani,
e soarele-răsare stăpîn pe bolți albastre,
e-un fald din steagul care, de patruzeci de ani,
e slava și izbînda pe plaiurile noastre.

In flacăra cravatei, ca macii se deschid
și cîntecele noastre, și vise fără număr,
și ești mereu alături, ne-nvinsule Partid,
cu mîna părintește ținîndu-ne-o pe umăr.

In flacăra cravatei e-un dor ce s-a-mplinit
și-i calea noastră largă spre ziua viitoare,
e și in ea o rază din ziua ce-a vestit
în Cosmos steagul roșu al clasei muncitoare.

MIHU DRAGOMIR

O zi fericită. Pentru această școlăriță, a sosit clipa mult dorită. Tovarășa instructoare îi înmînează cravata roșie.

La Rusca

Promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". Sub faldurile drapelului roșu al unității, lîngă lespedea de marmură albă cu stea roșie în vîrf, mama neînfricatului erou comunist Lazăr Cernescu, înmînează cravatele roșii. Emoționată școlărița Stepanescu Veta privește în ochii bătrînei și-i soarbe fiecare cuvînt. Chipul blînd zîmbește încurajator, apoi, cînd vorbește despre Lazăr al ei, despre chinurile pe care le-a îndurat, e alta. Veta, ca și ceilalți școlari care primesc cravata roșie din mîinile tremurînde știu cît a suferit poporul, fiii lui cei mai neînfricați, pentru ca ei să aibă o copilărie fericită. Mama comunistului le vorbește de tot amarul îndurat în anii grei ai burgheziei, despre luptătorii comuniști. Și, în timp ce ea le povestește, în ochii negri, albaștri sau căprui ai copiilor citești hotărîre, dîrzenie. Pionier. Aceasta înseamnă să fii în primele rînduri. Și nu numai acum, toată viața. Cravata roșie, simbol al sîngelui vărsat de clasa muncitoare, îți cere să fii demn de ea. Țara are nevoie de constructori de nădejde și datoria ta este să devii un astfel de constructor. Pentru aceasta învață. Invață cu perseverență, iată sarcina ta. Cum se pregătesc pentru aceasta copiii care intră astăzi în rîndurile organizației de pionieri? Deschizi catalogul. Stepanescu Veta. 10 la matematică, 10 la limba romînă, 9 la desen, 10 la lucru manual, 10 la purtare. Deocamdată, note foarte bune. Dar mîine? Mîine va fi colectivistă de nădejde, țesătoare sau învățătoare chiar aici, la Rusca. Colegii ei? Viitori oțelari, mineri, strungari, crescători de animale, tractoriști. Minunate meserii. Cu toții, umăr la umăr, vor să contribuie la înflorirea patriei socialiste. Astăzi pionieri, mîine utemiști, iar mai tîrziu cei mai buni dintre ei, comuniști, s-au legat pentru toată viața să lupte neobosiți pentru cauza partidului, cauză pentru care s-a jertfit și eroul comunist Lazăr Cernescu.

GETA COSTIN

La muzeul Doftana

Valea Telegăi răsună de glasuri copilărești. Din Brașov, unitatea de pionieri a Școlii de 7 ani nr. 1 a venit aci spre a desfășura adunarea de unitate pentru primirea de noi pionieri. Sînt opt școlari din clasa a II-a. Cei mai buni la carte, cei mai buni colegi, cei mai harnici școlari: Ciorică Adriana, Oprișan Vicențiu, Florea Roxana, Ulea Mihai, Chicomban Ileana, Văcaru Ștefan, Sfetea Dorina și Paraschiv Ion. În aceste zile minunate, cu soare și multă lumină, în care poporul nostru întreg se pregătește pentru marea sărbătoare a zilei de naștere a încercatului nostru partid, aici, la Muzeul Doftana, ei vor deveni pionieri. Sînt zile în care primirea cravatei roșii poartă un nume scump: promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia". E o mîndrie și o datorie. Datoria ca de azi înainte munca ta să fie o pildă și o garanție că mîine vei deveni — așa cum ai rostit în angajamentul solemn — un cetățean demn al patriei noastre, Republica Populară Romînă.

Dar iată: tobele bat cadența și goarnele răsună în toată Valea Telegăi. Unitatea de pionieri pașește acum în curtea Muzeului Doftana. Se îndreaptă pe alee spre cimitirul unde odihnesc atîția eroi ai clasei muncitoare... O coroană de flori roșii și proaspete este depusă la placa comemorativă de către președinții tuturor detașamentelor. Întreaga unitate rămîne în tăcere. Este omagiul pionierilor adus luptei comuniștilor căzuți în lupta pentru fericirea poporului.

...Apoi, în una din sălile Muzeului Doftana, pionierii unității se aliniază în careu. Tovarășa instructoare superioară Melania Dominte și Mitoc Nicolae, președintele unității, deschid adunarea pentru primirea noilor pionieri. Adriana, Roxana, Mihai și ceilalți sînt copleșiți de emoție. Sub strălucirea drapelului roșu al unității, cei opt școlari primesc, cu ochii înrourați, cravata, draga lor cravată roșie.

Apoi, noian de cîntece și versuri izbucnesc din inimile pline de emoție și bucurie ale pionierilor. Sînt gînduri calde, de bucurie, față de cel mai iubit părinte și conducător, Partidul Muncitoresc Romîn.

E. SKIBINSKI

Angajamentul solemn al pionierului

„Eu, tînăr pionier al Republicii Populare Romîne, mă angajez în fața tovarășilor mei să fiu credincios poporului romîn și cauzei Partidului Muncitoresc Romîn, să fiu un luptător dîrz, cinstit și curajos pentru victoria socialismului.

Făgăduiesc să învăț și să mă comport astfel încît să devin un cetățean demn al patriei mele, Republica Populară Romînă".

Aceste cuvinte de neuitat, pe care pionierul le rostește în clipa cînd primește cravata roșie, rămîn să-l însoțească pentru întreaga viață în toată comportarea sa. Ele sînt strălucitoare raze, în lumina cărora pionierul cunoaște, zi de zi, ce e bun, folositor patriei în acțiunile lui. Intr-adevăr, tot ceea ce se întîmplă în viața ta, tovarășe pionier, trebuie verificat în lumina puternică a cuvintelor angajamentului solemn. Notele slabe, lucrul de mîntuială, indisciplina nu se împacă cu calitatea de pionier. Felul în care înveți, felul în care participi la acțiunile patriotice, felul în care îți îndeplinești sarcinile pionierești trebuie necontenit comparat cu înaltele cerințe ale angajamentului solemn. Numai procedînd în orice împrejurare așa cum îți cere angajamentul solemn vei putea dovedi că ești credincios poporului romîn și cauzei partidului nostru iubit. Ție nu-ți este nimic mai drag decît înfăptuirile realizate de poporul muncitor sub conducerea partidului. Trebuie să cunoști cît mai bine aceste înfăptuiri — din orașul în care locuiești sau din gospodăria agricolă colectivă în care muncesc părinții tăi — și să faci din necontenita lor înflorire însuși scopul vieții tale! Un asemenea scop măreț le dă oamenilor tărie, fermitate, îi face mai buni. Asemenea oameni a crescut partidul; îi poți vedea oriunde se construiește ceva nou, oriunde se înfăptuiește încă o realizare menită să îmbunătățească viața oamenilor, îi poți vedea pretutindeni.

Un asemenea om minunat, cum sînt nenumărați în patria noastră, vei deveni și tu, cititorule, dacă te vei strădui ca, prin tot ceea ce faci, să dovedești că îți îndeplinești cu cinste angajamentul solemn.

AL. OVIDIU ZOTTA

Prietenie de nezdruncinat

La 24 aprilie a sosit la Varșovia delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care, la invitația C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone, a făcut o vizită de prietenie în Polonia

Delegația a fost alcătuită din tovarășii **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, prim secretar al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Stat al R.P. Romîne, conducătorul delegației, **Ion Gheorghe Maurer**, președintele Consiliului de Miniștri, **Alexandru Bîrlădeanu**, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **Gh. Gaston Marin**, președintele Comitetului de Stat al Planificării, **Aurel Mălnășan**, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Sosirea delegației de partid și guvernamentale a R.P. Romîne la Varșovia a prilejuit o puternică manifestare a prieteniei trainice ce leagă cele două popoare, strîns unite în marea familie a țărilor socialiste.

La gara centrală din Varșovia, pavoazată sărbătorește cu drapelele de stat ale R.P. Romîne și R.P. Polone, cu lozinci închinate prieteniei și colaborării frățești dintre cele două țări, au venit în întîmpinare **Wladyslaw Gomulka**, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., **Aleksander Zawadzki**, președintele Consiliului de Stat, **Jozef Cyrankiewicz**, președintele Consiliului de Miniștri, membri ai Biroului Politic și ai C.C. al P.M.U.P., membri ai Consiliului de Stat și guvernului, conducători ai organizațiilor politice și obștești, ai instituțiilor centrale, personalități ale vieții culturale și științifice, ziariști polonezi și străini.

Peste 150.000 de locuitori ai capitalei poloneze au ținut să-i salute cu căldură pe înalții oaspeți romîni, le-au făcut o primire entuziastă solilor poporului romîn, ovaționînd îndelung pentru prietenia trainică dintre cele două popoare, pentru unitatea de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist, pentru pace în întreaga lume.

Delegația de partid și guvernamentală a R.P. Romîne a vizitat în timpul celor cinci zile frumoasa capitală poloneză — Varșovia, vechiul oraș polonez Szczecin — în care s-au construit în anii puterii populare mari instalații portuare și șantiere navale moderne — marele centru industrial și carbonifer din voevodatul Katowice. Peste tot, solii poporului romîn au fost întîmpinați cu aceeași frățească prietenie — prietenie care are adînci rădăcini în istoria celor două popoare și care s-a îmbogățit în procesul dezvoltării legăturilor de solidaritate între mișcările muncitorești din Romînia și Polonia. În lupta împotriva fascismului, pentru libertate și independență națională, au luptat vitejește cei mai buni fii ai poporului romîn și polonez. Sîngele vărsat în comun împotriva fascismului, a cimentat pe vecie frăția popoarelor Poloniei și Romîniei cu marele popor sovietic, eliberatorul țării noastre și al Poloniei de sub jugul fascist.

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R.P. Romîne în R.P. Polonă, a întărit prietenia și colaborarea între cele două țări.

La 28 aprilie a avut loc la Varșovia, într-un cadru festiv, semnarea declarației comune romîno-poloneze cu prilejul vizitei în Polonia a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Romîne.

Delegația de partid și guvernamentală a R.P. Romîne s-a înapoiat în patrie.

O glorioasă aniversare

(Urmare din pag. 1-a)

minele, pădurile și să făurească o țară în care rodul muncii să fie al celor ce muncesc. Oamenii muncii au urmat cu nețărmurită încredere îndemnurile partidului lor. Ei au înscris cu litere de foc în istoria patriei date ca Lupeni-1929, Grivița-1933, ei au sabotat criminalul război antisovietic în care fasciștii împinseseră Romînia. La 23 August 1944, în timp ce armatele sovietice eliberatoare înaintau vertiginos, zdrobindu-i pe hitleriști, oamenii muncii din patria noastră, organizați și conduși de Partidul Comunist din Romînia, au dezlănțuit insurecția armată victorioasă. Clica fascisto-antonesciană a fost zdrobită! Formațiunile patriotice și armata romînă au îndreptat cu ură neîmpăcată armele împotriva hitleriștilor. Alături de armatele sovietice, ostașii romîni i-au alungat din țară pe fasciști,

Apoi, urmînd mai departe învățăturile partidului, oamenii muncii au dat țăranilor pămînt (martie 1945), au înlăturat monarhia putredă și hrăpăreață (decembrie 1947), au naționalizat principalele mijloace de producție (iunie 1948).

Cei mai mărișori dintre voi, dragi cititori, au avut fericirea să se nască în chiar acele zile glorioase. În timp ce voi învățați primele cuvinte, părinții voștri, conduși de partid, lucrau cu înfrigurare pentru refacerea țării, pentru ridicarea primelor construcții, pentru reforma învățămîntului, pentru îndeplinirea primului plan anual de stat... În anii aceia de muncă încordată, noi am cunoscut sprijinul frățesc al Țării Sovietice, care ne-a ajutat cu dragoaste în toate domeniile. Strîns uniți în jurul Partidului Muncitoresc Romîn și Guvernului Republicii Populare Romîne, oamenii muncii au construit o viață nouă, o viață fericită. Trăim astăzi, într-o țară socialistă, unde nu există nici capitaliști, nici moșieri, nici chiaburi. De la înalta tribună a celui de al III-lea Congres al P.M.R., ținut în vara trecută, s-a arătat că în patria noastră socialismul a învins! Roadele muncii conduse de partid se arată privirilor în oricare parte ți-ai îndrepta ochii. În adunările voastre pionierești ați discutat deseori despre combinatul chimic de la Borzești, despre uzinele de tractoare de la Brașov, despre fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești, despre hidrocentrala uriașă de la Bicaz, și despre alte uriașe construcții ale socialismului. Toate sînt rodul muncii părinților voștri îndrumați de partid. Anul trecut noi produceam în numai 11 săptămîni atîta cît a produs industria burghezo-moșierească din Romînia în întregul an 1938! Planul de șase ani, ale cărui directive au fost date de cel de al III-lea Congres al partidului, prevede înfăptuiri și mai grandioase pe calea înfloririi patriei socialiste. Multe din aceste înfăptuiri au și început să prindă viață. Voi, de pildă, ați și primit, la începutul acestui an școlar, manuale gratuit. Producția industrială a crescut și mai mult, s-au înființat noi gospodării agricole colective, s-au deschis noi șantiere. La sfîrșitul planului de 6 ani, deci în 1965, vom produce 2 milioane tone de fontă, 3,3 milioane tone de oțel; procesul de colectivizare al agriculturii se va încheia, iar producția globală agricolă va fi cu 70-80 la sută mai mare decît în 1959; 300.000 de noi apartamente pentru oamenii muncii vor străluci în orașele patriei și în 15.000 de noi săli de clasă vor învăța elevi și studenți

...Iată, copii, la ce se gîndeau luptătorii care, în mai 1921 au ridicat cu fermitate steagul roșu de luptă al Partidului Comunist din Romînia. Iată ce îi însuflețea în luptă, iată ce le dădea puterea de a rezista torturilor la care erau supuși de zbirii burghezo-moșierimii. Cauza clasei muncitoare, cauza partidului comuniștilor a învins. Fericirea, iat-o, e a noastră! Trăim liberi, demni, construim, ne avîntăm mereu mai sus pe calea înfloririi patriei socialiste! Chezășia succeselor noastre prezente și viitoare stă în îndeplinirea politicii înțelepte a Partidului Muncitoresc Romîn, inspiratorul și conducătorul victoriilor noastre. Voi, copii, ați avut fericirea de a nu cunoaște anii grei ai asupririi burghezo-moșierești. Voi v-ați născut într-o țară în care puterea e a oamenilor muncii conduși de partid. Voi cunoașteți din viață numai ce e bun, frumos, numai belșugul și fericirea. Datoria voastră e de a învăța, de a vă comporta și de a munci astfel încît să dovediți că sînteți demni de toate acestea, încît să deveniți buni cetățeni ai patriei socialiste, muncitori bine pregătiți, care să preia mîine ștafeta marilor izbînzi socialiste! Tot ceea ce faceți, toate străduințele voastre să fie îndreptate către acest scop măreț: îndeplinirea politicii partidului. Pilda de nemuritor eroism a lui Ilie Pintilie, Filimon Sîrbu, Vasile Roaită și a celorlalți eroi ai clasei muncitoare să vă însuflețească în munca voastră de zi cu zi. Trebuie ca în notele mari pe care le veți lua la școală să nu vedeți pur și simplu un 10 obișnuit, ci o treaptă în plus către însușirea unor cunoștințe de care întreaga clasă muncitoare și țărănimea muncitoare are nevoie spre a înzeci mîine marile realizări de azi! Cine învață azi de nota 10 se va strădui mîine să muncească de nota 10!

Împlinirea la 8 Mai, 1961, a 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia e o mare sărbătoare pentru întregul nostru popor muncitor Oamenii muncii întîmpină această zi cu cele mai frumoase succese în muncă, cu nețărmurită dragoste și recunoștință pentru iubitul nostru partid, pentru încercații săi conducători. În buchetul acesta minunat de înălțătoare gînduri pe care întregul nostru popor îl dăruiește astăzi celor mai buni fii ai săi — comuniștilor — se află și florile gingașe aduse de voi, purtătorii cravatelor roșii, cei care la chemarea fierbinte: „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!" răspundeți cu fermitate: „Sînt gata întotdeauna!"

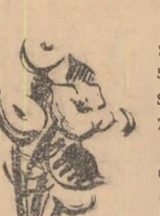

Datina poveștii s-a schimbat și împărăția ei și-a lărgit hotarul. Fiindcă din nădejdile obidiților de odinioară, tălmăcite în graiul întîmplărilor cu feți frumoși, cea mai vie, mai dreaptă, mai înaltă, s-a împlinit. Întruchipînd vitejia aleasă, înțelepciunea, visurile dragi ale poporului, s-a născut în ceas greu, cu 40 de ani în urmă, voinicul înflorit care, strivind în aprigă luptă șerpii întunericului, a statornicit o dimineață limpede pe meleagurile țării: *partidul.* Îngemănate, faptele sale alcătuiesc povestea cea mai scumpă inimilor și zilelor noastre, adevărată și măreață ca o culme de cremene, de care, ciocnind amnarul mic al amintirii, se zămislesc cununi de lumină.

Și nu s-a făurit încă lăuta fermecată care să cînte deplin această frumusețe. Străbat în povestea anilor partidului și toaca de fier a Doftanei, și vuietul sirenei de la Grivița, și clocotul grevelor de la Lupeni, și ecoul adînc al marilor biruințe începute cu ani în urmă... Pe tine, prietene cititor și fericit vlăstar al acestor timpuri, făt frumosul te-a luat în ucenicie, încredințîndu-ți un crîmpei din flamura-i învăpăiată și menindu-ți suișuri nemaivăzute.

Grăuntele recunoștinței a încolțit o dată cu întîia ta bucurie și își leagănă acum lujerul în adierea clipelor. Te chem, prietene pionier, să depănăm împreună pe suveica inimii lumina și anii, anii și lumina, nețărmurita fericire de a trăi azi...

Altădată: poate nici visul...

Alăturate cu scînteierea altor sărbători, voioșia, cîntecul, hazul acelei seri, erau, pentru micii cetățeni aflați acolo, ceva firesc, un mugure ca oricare altul, de mărgăritar, de pe mlădița vieții lor obișnuite. Celui care însă știuse și un „altădată", răsfrîngerile luminii și ecourile veseliei îi învolburau de uimire, fericire și emoție sufletul, iscîndu-i tremur nestăpînit în geană. Se petreceau acestea la Petroșeni, în sala feeric împodobită a Clubului minerilor, oaspeți fi-

ind pionierii așezării de pe Jii, care-și trăiau aici o sărbătoare dragă: carnavalul. Lampioane multicolore, serpentine, veștminte de basm, băiețandri și fete abia răsăriți, dansînd grațios... Cine ar fi visat, în anii mohorîți și duși, una ca asta? Feciorii truditorilor din subteran, dănțuind sub lumini și între pereți de marmură, la sărbătoarea Anului Nou. Cîndva, în iernile aspre, oamenii care ieșeau seara din mormîntul lor negru își aflau vetrele stinse, copiii ofiliți, flămînzi, triști. Și acum, iată: lumină, căldură, viață, cîntec.

Am în fila agendei, o cifră: 2.500.000. Astă iarnă, tot de Anul Nou, atîtia bani au cheltuit sindicatele din regiunea Ploiești pe darurile făcute celor mici, copiilor de petroliști. Înainte vreme, banii aceștia ar fi fost aruncați cu nepăsare pe postavul verde al meselor de joc de la Sinaia, de către îmbuibații acționari ai marilor societăți petrolifere, într-o noapte de iarnă. Asta, în timp ce copiii „găzarilor" pîndeau vineți lîngă calea ferată, doar de-o pică de pe locomotivă un strugure de cocs, care să mai înșele frigul din odaie.

Salba minunatelor daruri

Amintirea trecutului doare și cutremură. De-a lungul și de-a latul țării, suferința era una, pentru toți cei ce trudeau. Scurma sărăcia cu ghearele ca o dihanie flămîndă. Și mai mult durea gîndul copiilor îngenunchiați de boală și mizerie în pragul primăverii lor. Stau mărturie vorbele unui ministru burghez de pe atunci: „În 1930, peste 600.000 de copii n-au putut merge la școală". De ce? Se știe: lipsa de ghete, de haine, de hrană, nevoia ascuțită a muncii de timpuriu, pentru cîțiva gologani adăugați la masa amărîtă a familiei. Mai mărturisea acel fost domn ministru: din 9.000 de copii înscriși în clasa I-a primară, numai 64 — după datele oficiale — ajungeau într-a IV-a. Și asta, unde? În București! Ghiciți singuri ce era prin sate.

Toate acestea au rămas îngropate în colbul cenușiu al vremii. Școala ta de azi, iubite prietene, îți e pretutindeni și mereu aproape și ție care locuiești în miezul orașului, și ție, locuitor al unui cătun răzleț de munte, îmbiindu-te cu florile ei, cu glasul bun al învățătoarei. Nu se pomenește să mai rămînă cineva dincolo de porțile ei. Răsar școli, asemenea mereu și peste tot, ca-n poveste. Cifrele, cu poezia lor simplă dar emoționantă, spun: numai în doi ani, între 1958—1960, numărul școlilor de 7 ani din țară a crescut de la 4.491 la 6.200. Și mai spun că, în toamnă, toți elevii claselor I a — a VII a au primit gratuit manualele școlare. De alte vorbe și tîlcuri nu mai e trebuință. Frunzărește la întîmplare ziarele. Ai să afli că, pentru apărarea sănătății voastre, s-au clădit sanatorii noi pentru copii la Călimănești, la Băile Victoria, la Techirghiol, la Bușteni, la Gura Ocniței... Că s-au înălțat zeci și zeci de palate și case ale pionierilor. Că s-au deschis magazine, cinematografe și teatre anume pentru voi, și cîte și mai cîte minunății. Ai fost, de pildă, în orășelul copiilor de la Năvodari, care găzduiește în fiece vară 6.000 de pionieri? Dacă nu, ai să te duci. O să-ți farmece inima smaraldul mării și argintul nisipului, fîntînile arteziene, cabanele coborîte parcă dintr-un tablou iscusit.

Neprețuite sînt darurile acestea; salba lor, îți sună neîncetat în inimă, iar gîndul suie

VASILE MANUCEANU

(Continuare în pag. a 7-a)

Cetatea RELONULUI

Numai cu cîțiva ani în urmă, de te aducea trenul pe aceste meleaguri, ai fi întîlnit lîngă linia ferată un canton singuratic și... cîmpul întins. Mărăcinișurile cîmpului pustiu, îmbrățișat de apele Bistriței. Într-o zi însă, liniștea locurilor întovărășită doar de susurul ușor al valurilor a fost tulburată de freamătul constructorilor, de duduitul excavatoarelor și al macaralelor ce-și înălțau brațele puternice spre înaltul schelelor, lucrînd cu hărnicie alături de brațele zidarilor la fel de puternice, înălțînd monumentala cetate a relonului.

Astăzi, de treci pragul monumentalei construcții de la Săvinești, pe frontispiciul căreia stau scrise cu litere jucăușe și colorate de neon cuvintele „RELON-ROLAN", te întrebi dacă nu cumva te afli în incinta unor laboratoare sclipind de ninsoarea luminilor albe, fluorescente. Dar nu, ai poposit într-o uzină obișnuită, ca multe altele ce au îmbogățit în anii puterii populare noua geografie a plaiurilor moldovene.

Dar, să poposim mai mult, acum, în aceste clipe de entuziaste întreceri socialiste, în mijlocul muncitorilor de aci, de la uzina de fire și fibre sintetice. Să urmărim șuvoaiele nesfîrșite ale firelor albe, strălucitoare, care ba urcă pierzîndu-se undeva în interiorul instalațiilor moderne, ba coboară ca o ploaie albă, liniștită, aici, dinaintea ochilor!

...O hală enormă — hala secției textile. Scăldate în aceeași lumină caldă, liniile paralele ale mașinilor de bobinat, par rîndurile unor scaune înalte dintr-o sală ultramodernă de cinematograf sau teatru. Nici un zgomot nu se aude, de parcă mașinile ar sta pe loc. De asculți însă mai cu atenție, auzi cum de acolo, din rîndul mașinilor, se ridică, plutind sub tavanul înalt, cîntecul fuselor și mosoarelor, ca un zumzet nestăvilit de albine.

Operatoarele textiliste, inimoasele muncitoare — supraveghează cu atenție totul, dintr-o privire. Se află acolo, în plină bătălie a întrecerii, și comunista Catinca Enache, muncitoare fruntașă pe secție a cărei fotografie a apărut la panoul de onoare, și harnica muncitoare Ana Atudose, și utemista Olimpia Brașoveanu și multe altele la fel de harnice.

Aurelia Hornoiu, bunăoară, iat-o: nu stă o clipă locului. Cele douăzeci și patru de fuse și bobine pe care le are în grijă, se învîrtesc amețitor, gata să zboare! O clipă de neatenție înseamnă o clipă pierdută, un pas pe loc în întrecere. Dar comunista Aurelia Hornoiu, trece în grabă de la un capăt la altul, veghează ca bobinatul să se desfășoare egal. Fire de o rară finețe și frumusețe, pentru țesături și tricotaje de calitate superioară.

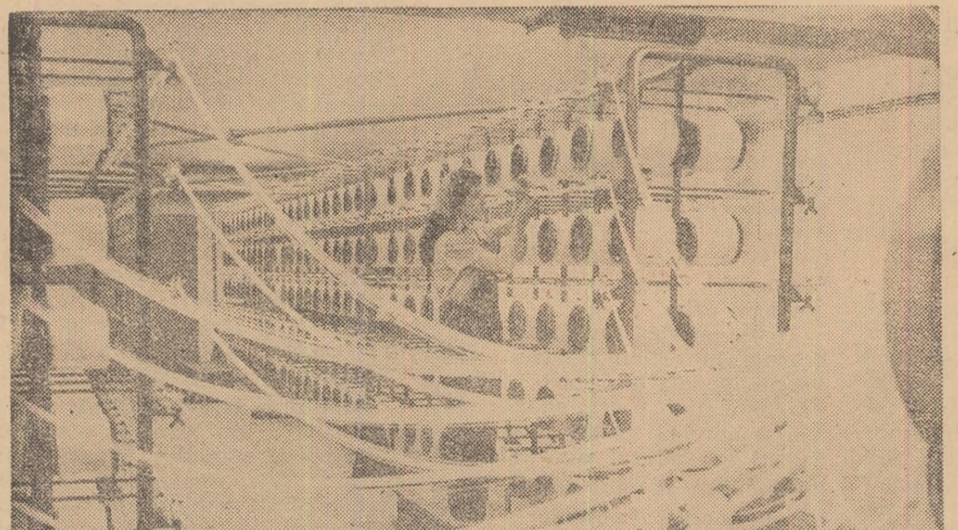
Ne apropiem de o bobină care s-a oprit din mersu-i trepidant. Aurelia Hornoiu a prins să zîmbească:

— Nu s-a stricat, nici o grijă. S-a terminat firul de pe fusul de jos și mașina s-a oprit automat. Poftim!—a adăugat ea apăsînd pe o manetă minusculă, făcînd mosorul să zbîrnîie din nou îmbrăcîndu-se rapid în haina strălucitoare a firelor de relon.

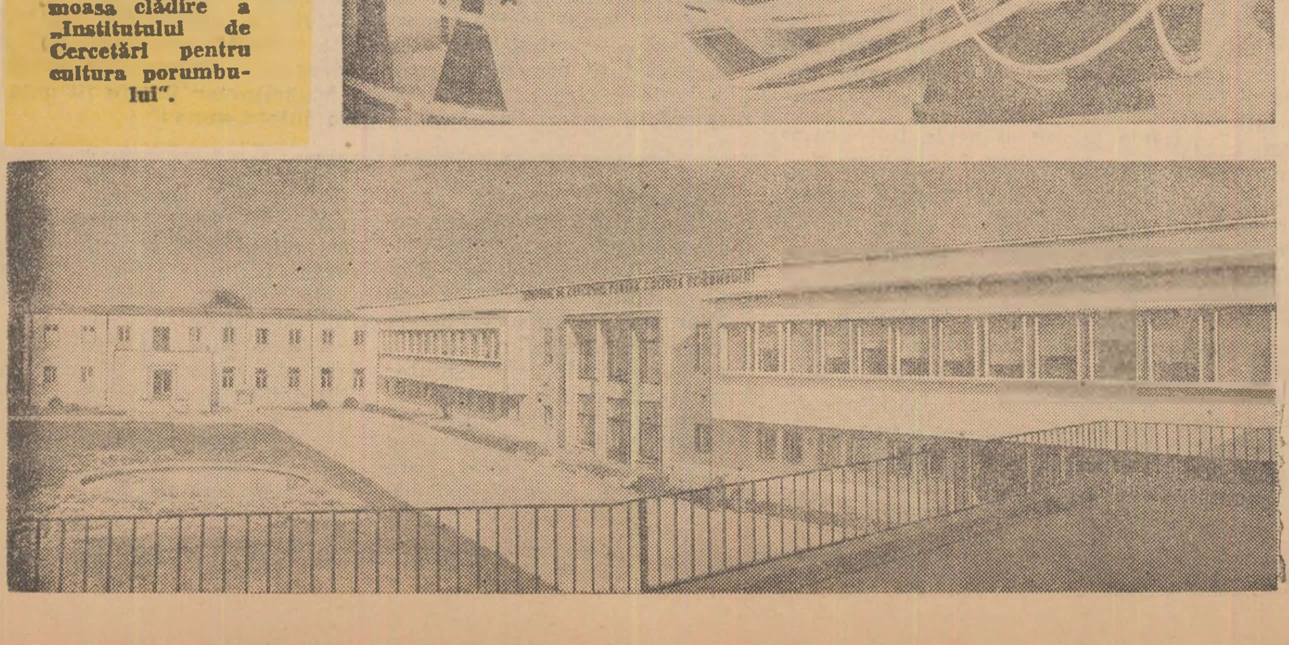
Și păienjenișul firelor ca spuma se deapănă, se deapănă mereu, tot mai spornic. Cartea de aur a realizărilor de pînă acum cuprinde date grăitoare: aproape 40.000 kg de fire și fibre sintetice date peste plan! Și acestea numai de calitate superioară.

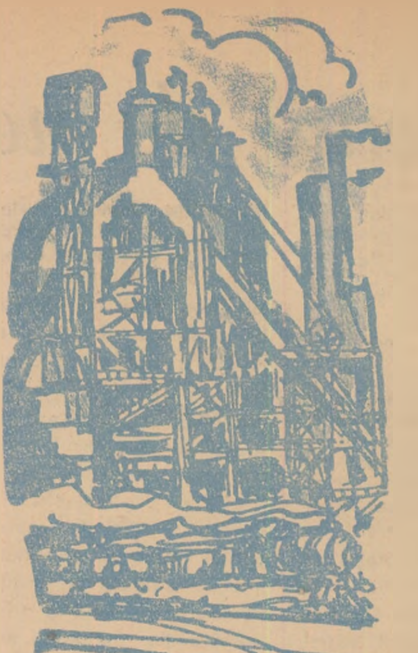
Astfel întîmpina harnicii muncitori din cetatea relonului a 40-a aniversare a partidului de care ne despart numai cîteva zile. Cu strălucite rezultate în producție — prinosul muncii lor entuziaste.

Șuvoaiele firelor albe de relon se deapănă, se deapănă mereu... Să fie pentru cît mai multe țesături fine și tricotaje de calitate superioară.

In patria noastră socialistă oamenilor de știință li se acordă o atenție deosebită. Partidul le-a pus la îndemînă numeroase institute de cercetări, laboratoare, aparatele cele mai perfecționate. Priviți în fotografie frumoasa clădire a „Institutului de Cercetări pentru cultura porumbului".

Pe șantierul celor mai înalte furnale...

— Atenție, priviți în jos! — aud glasul unui om nevăzut. Mă uit mirată în jur și doar o clipă mai tîrziu mă lămuresc despre ce era vorba. Privind cu emoție și admirație furnalul ce se profila pe cer, înalt cum, nu mai văzusem încă, și încercînd să deslușesc siluetele celor care se mișcau acolo, sus de tot, nu observasem la timp că, nu departe de furnal, într-o groapă, la o adîncime destul de mare, mai mulți muncitori lucrau. După ce m-au ajutat să ajung la ei, am făcut cunoștință. Era brigada fierarilor betoniști.

— Ce facem aici? a repetat întrebarea mea comunistul Alexandru Roșca. Punem o nouă temelie. Aici vor fi silozurile de minereu și cocs. V-am văzut adineaori privind cu mirare noul furnal. Ați văzut cît de drept și... sigur de sine este? Noi i-am pus fundamentul, spuse cu mîndrie în glas șeful brigăzii. Acum i se montează partea metalică...

M-am uitat cu atenție în jur.. Freamătul șantierului te cuprinde fără să prinzi de veste. Într-adevăr, nu-i greu să-ți dai seama că aici se realizează lucruri minunate. Oamenii aceștia au pus temelia distilăriei de gudroane a combinatului iar pe scheletul de fier ridicat de ei, îmbrăcat în beton, se ridică noul coș de fum înalt de o sută de metri. Și mai ales, ei au pus fundamentul celui mai mare furnal al patriei, furnalul de 1.000 m^3, pe care îl admirasem înainte.

Iată de unde mîndria comunistului Alexandru Roșca!

Deodată, atenția îmi este atrasă de un uruit puternic. Uriașul excavator, care mușcă pămîntul cu cupa lui neobișnuit de mare, pare veșnic înfometat. Mai încolo, iată macaraua nu mai puțin impresionantă. Aflu că ea transportă chiar și 40 tone într-un singur transport! Urmăresc brațul e[...] uriaș și, iată că se oprește la [...] mare înălțime, la gura coșului d[e] fum. Acolo, înălțați pe schelă, [...] zeci de metri deasupra pămîntului, muncitorii zidari lucrează c[u] siguranța cu care ne mișcăm no[i] pe pămînt. Fac zidăria de căptușire. Cu privirea tinerească ș[i] mișcări vioaie, comunistul Gheorghe Portase împreună cu ceilalț[i] zidari din brigadă, așază cărămidă după cărămidă cu hotărîr[e] și grijă, să fie lucru temeinic, făr[ă] moarte. Gheorghe Portase își ș[i] imaginează cum va arăta nou[a] secție de furnale, cînd totul va f[i] gata. Primul furnal de înaltă capacitate, apoi al doilea, turnul d[e] răcire, coșul de fum, stația d[e] pompe și conexiuni... „Eh, va f[i] strașnic!" se bucură el...

— Merge bine treaba, coșu[l] să-l terminăm cu o săptămînă ma[i] devreme răspunde parcă gîndurilor lui Gheorghe Portase, comunistul Iosif Moga, privindu-și încrezător tovarășii.

Cu adevărat, aici te impresionează eroismul muncitorilor în muncă. Curajul și hotărîrea lor d[e] a participa cu însuflețire la construirea noii secții. Cu aceasta s[e] vor putea mîndri și comuniștii p[e] care i-am văzut turnînd betonul, ș[i] cei din brigada de dulgheri condusă de comunistul Francisc Laslo aceeași care au lucrat la cele patru baterii de cocs ale Hunedoarei, și utemiști harnici ca Pave[l] Suciu... Se vor mîndri, însă, toț[i] muncitorii de pe șantier, constructorii unei noi puteri și străluciri a Hunedoarei.

Partidul e-n toate ; iubește ce-i bun ;
E-al lui viitorul cu forța lui multă ;
El pluguri va face din țeava de tun ;
In fața lui munții cei mari se supun
și vremea de dînsul ascultă.
(G. LESNEA : „PARTIDULUI")

SUB STEAGUL [...]

Un vis realiz[...]

— Ziua bună, tovarășe director! Am auzit că s-a deschis o școală de artă pentru copiii noștri. Și ce mi-am zis: dacă-i așa, să-mi aduc și eu fata să învețe. Și iaca, am venit.

Directorul Școlii elementare speciale de artă din Petroșeni îi strînse călduros mîna, apoi cuprinse cu brațul umerii fetei căreia i se adresă:

— I-a spune-mi...

— Potinteu Mărioara, mă numesc.

— ...La noi, continuă directorul, poți învăța să desenezi, să pictezi, poți învăța pianul, violoncelul, vioara...

— Vioara aș vrea! Imi place foarte mult vioara! Vă rog să mă înscrieți pentru vioară!

★

„Vreau să răspund eu!" Acesta a fost primul răspuns la înt[...] sorului, răs[...] tea pe chip[...] te, răspuns[...] șea din in[...] lor ridicat[...]

Profesor[...] muzicii, Pe[...] îi învălu[...] și hotărî c[...] gii" să se [...]

— Îl ia [...] varășe pro[...]

Mărioar[...]

PE DRUMUL ARĂTAT [...]

Ne-am gîndit să facem monografia satului. Și o vom face în curînd. Primele pagini le vom scrie ajutați mai ales de cuvîntul celor cu părul cărunt. De la ei am aflat de zilele de început ale satului.

...Cam prin 1878, cîteva familii de pălmași, fugiți de silniciile boierilor au plecat în lume și s-au așezat aci, sperînd să scape de jugul stăpînilor. Dar cu timpul, au intrat și aci în ghearele altor boieri, mai cruzi, ca Hector Economus — „cel cu 99 de moșii". Nimic nu era al pălmașilor, lucrau ca robii din zori pînă în noapte, cu spinările goale, pentru un boț de mămăligă amară.

Așa am fi trudit și noi, astăzi de n-ar fi fost partidul să ne scoată la lumină, să desființeze exploatarea omului de către om.

Cu litere roșii, strălucitoare, vom trece în cartea de aur o [...]rioasă din viața comune[i] 1959. Dochia — prima co[...] regiunea Bacău complet [...]zată.

An de an am mers din v[...] victorie. Din atîtea înfăpt[...] pe care le și putem con[...] noua monografie, aceste[...] îmi îngăduie să arăt [...]va. Cum trăiesc oamenii? [...] un colectivist, la întîmpla[re] [Con]stantin Cosma, bunăoară. [...]tor de vite. Din veniturile [...] pentru zilele muncă făcute [...]dăria colectivă, și-a ridica[t] mult casă nouă, are apara[t] modern (ca, de altfel, mai [...]tiviștii din comună) are [...]cusut și, bineînțeles, în c[...]minează lampa lui Ilici. S[atul] este electrificat. Colecti[...]

La cantonul 540...

Intuneric. Șoaptele neînțelese ale Mureșului se pierd în noapte, o dată cu freamătul ușor ce străbate dinspre pădure. S-a lăsat liniște. Chiar și luna s-a culcat. Deodată, din îndepărtare — un fluierat! Apoi întunericul este străpuns de două luminițe care devin tot mai mari. Se apropie... Se aude mai aproape răsuflarea puternică a trenului. Trece grăbit. La ferestrele luminate se văd oameni. Unii citesc, alții discută. Într-un compartiment se zărește o mamă cu copilul adormit în brațe. O clipă doar, și trenul a trecut... E iarăși tăcere. Nimeni...

Oare chiar n-o fi nimeni în jur? Să privim în zare! Colo, pe colină, nu departe de aici, vezi licărind o luminiță? Hai să ne apropiem...

„Cantonul 540" așa se poate citi pe tăblița străjuind căsuța aceea singuratică. Iată, în cabina de serviciu, la masă, stă aplecat peste niște hîrtii un ceferist. Cu părul tuns scurt, cu fața tinerească și trupul vînjos, ai zice că-i un sportiv. Citește cu atenție. Se uită apoi la ceas. Ridică receptorul telefonului și spune răspicat: „Totul este în ordine". Din nou se uită la ceas și în cele din urmă la clopotul argintiu, care, simțind parcă privirea, începe să sune cristalin. La semnalul acesta ceferistul se ridică grăbit. Iese afară cu stegulețul galben într-o mînă și felinarul pîlpîind în cealaltă.

Acceleratul trece ca fulgerul. Și cu toate acestea, Viorel Jurcuoane poate zări, ridicată în semn de salut, mîna mecanicului... Este semnul prieteniei dar și al încrederii. Se cunosc de ani de zile. Mecanicul știe că aici, la orice oră veghează cu grijă comunistul Viorel Jurcuoane, că linia a fost înainte controlată de acesta cu multă atenție, că totul este așa cum trebuie, și că el, mecanicul, fără grijă poate purta mai departe trenul cu călători.

...Departe, între dealuri și păduri, în regiunea Hunedoara, în Districtul C.F.R. Săvîrșin, este Cantonul 540. Acolo nu se oprește nici un tren, dar cineva străjuiește. Este comunistul Viorel Jurcuoane. El poartă de grijă ca nimic să nu primejduiască viața călătorilor...

Lumină! Lumină și putere uriașă dau hidrocentralele și termocentralele construite în țara noastră de oamenii muncii, sub conducerea partidului. Termocentrala „Steaua Roșie" din Sîngeorgiu de Pădure (în fotografie) este una dintre cele mai mari centrale electrice din țară, construită în anii puterii populare. Ea alimentează cu energie electrică importante centre industriale.

PARTIDULUI

...at

...rcbarea profe-
...puns ce se ci-
...urile entuzias-
... ce se deslu-
...sistența mîini-
...e de toți elevii.
...ul de teoria
...tru Barbăroșie,
...ntr-un zîmbet
...a lecția „Solfe-
...facă în cor.
...als pe „La", to-
...fesor.
... Potinteu, care

o dată cu profesorul sesizase greșeala colegului, roși.

★

Cursurile s-au terminat. Elevii au lăsat sălile și culoarele goale. Dintr-o clasă însă, pătrundeau pînă în stradă sunete de vioară. Tatăl Mărioarei deschise încet ușa și rămase în prag neobservat. Văzu cum prin lentilele ochelarilor două luminițe pătrundeau taina notelor. Mărioara îl salută printr-un licăr al privirii. Apoi își lipi obrazul mititel de cutia viorii. Degetele îi alergau o dată cu arcușul pe strune și din vibrarea lor se iscă o melodie care îl impresionă pe tatăl Mărioarei. Acesta își privi palma. Era bătătorită de vibrarea ciocanului și a cleștelui. Încercă să-și miște și el degetele repede, ca Mărioara, dar ele nu s-au supus voinței lui. Parcă nu i-a plăcut și lui vioara cînd era ca Mărioara? Dar pe vremea aceea, cînd era el micuț, școlile de artă nu erau pentru muncitori. Da, așa era pe atunci. Acum, scoase de sub braț o vioară nouă și i-o întinse Mărioarei. Simți o răsuflare caldă pe mînă; cealaltă îi cuprinse capul într-o mîngîiere.

Mărioara sărutase mîna forjorului Potinteu, mînă de muncitor a cărui palmă naște ritmul și creează pe nicovală, pikhamer sau macara cîntecul biruințelor noastre, pe care Mărioara învață acum să-l cunoască.

Funicularele din pădure

Pe-o cioată de fag, lîngă rampa de încărcare, se vede un telefon nou-nouț, cu carcasa de ebonită neagră și strălucitoare. Privind acest mijloc modern de comunicare, uiți pentru o clipă că te afli departe, în mijlocul pădurilor cățărate pe masivul Tarcăului, la mare distanță de cel mai apropiat oraș — Piatra Neamț. Dar, n-ai timp să consemnezi prea mult acest... amănunt, că din carcasa telefonului țîșnesc în afară, cu glas metalic de sonerie, trei semnale scurte.

— Gata, a pornit funicularul, se aude vocea comunistului Vasile Ilisei, mecanicul. Și-și ridică privirea în susul pădurilor, peste capetele oamenilor ce se agită în jurul lui, în așteptare.

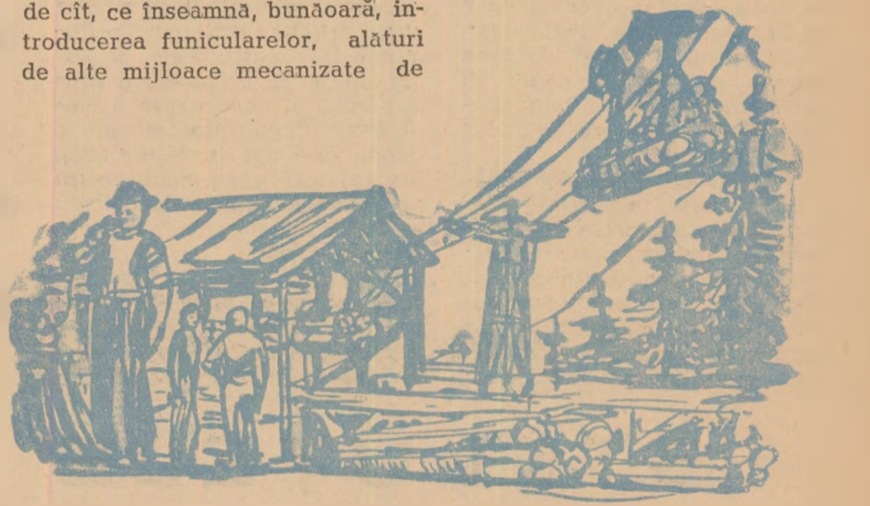
Cîteva clipe doar și pe pata albastră a cerului se ivește, din zare, silueta întunecată a unui trunchi de copac matahalos, agățat în brațele puternice ale căruciorului de funicular. Și funicularul îl aduce cu repeziciune de sus, din munte, peste vîrful copacilor, aci, la rampa de încărcare.

Copacul cîntărește mai multe sute de kilograme și, o dată ajuns jos, se desface automat din brațele funicularului, iar grija încărcătorilor este doar să-l așeze în stiva, la rînd cu mulți alții. Aci, sortați și selecționați, buștenii își așteaptă rîndul la încărcare în autocamioanele puternice, ce pornesc, uruind, pe drumul fabricilor de cherestea.

La același semnal de clopoțel al telefonului, care de data aceasta se aude și sus, în celălalt aparat de acolo, căruciorul funicularului gonește gol înapoi, ca peste puțin timp să apară un altul, cu un alt buștean. Acolo, sus, la sute de metri, lucrează brigada de tăietori condusă de harnicul comunist Ion Jitaru. Lucrează toți cu fierăstraie mecanice „cu motor"! Cu mijloace mecanizate...

Dar pentru a ne da seama, cît de cît, ce înseamnă, bunăoară, introducerea funicularelor, alături de alte mijloace mecanizate de exploatare a lemnului, e destul să cunoaștem un amănunt: pentru cantitatea de lemn transportată într-un singur schimb, cu ajutorul funicularului, altădată, pe vremea capitaliștilor, era nevoie, — nici mai mult nici mai puțin — decît de douăzeci și cinci de perechi de vite, cu care să se lucreze de dimineață pînă seara! Și, dacă era vreme de viscol și ploaie, munca era și mai chinuitoare, primejduind viața muncitorilor. Omul trudea îngrozitor, alături de vite, pentru o coajă de pîine.

Așadar, și aci, mecanizarea înseamnă, în primul rînd, grijă pentru om, grijă față de condițiile de muncă ale muncitorilor forestieri, cu adevărat minunate, înseamnă mai mult lemn pentru noile construcții, pentru industria patriei noastre. Și acesta este lucrul principal.

...T DE PARTID

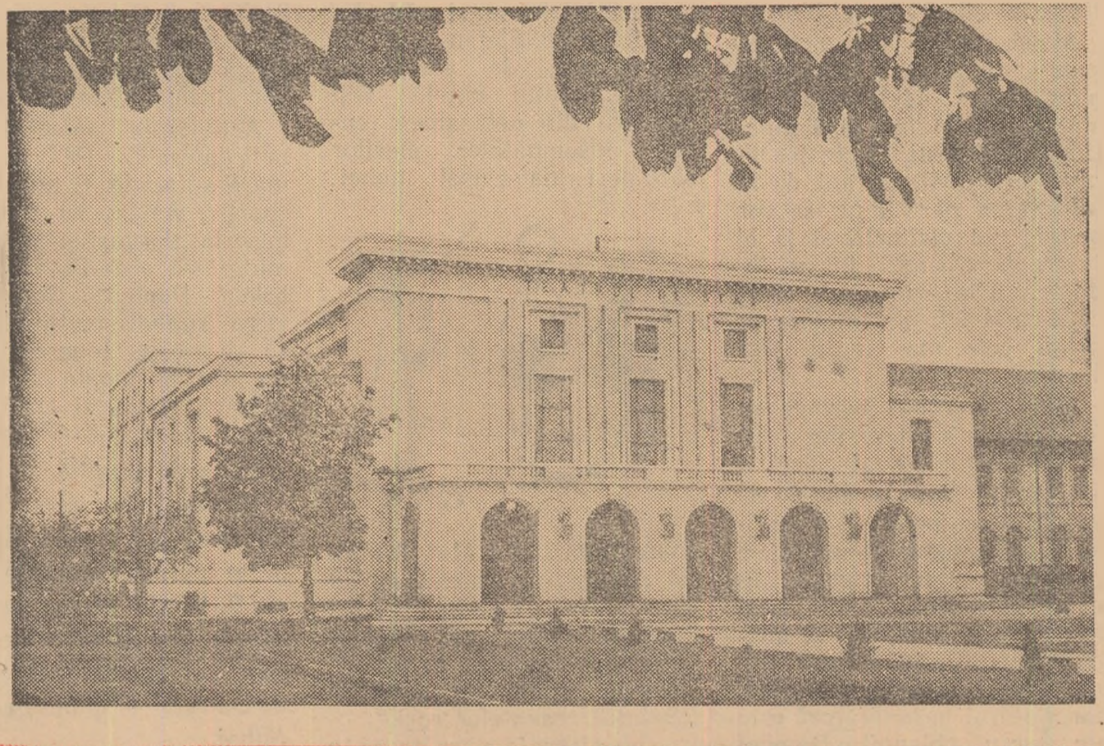
...dată glo-
...i: Anul
...mună din
... colectivi-

...ictorie în
...uiri însă,
...semna în
... rînduri
...doar cîte-
... O să iau
...re. Con-
... E îngriji-
... realizate
... în gospo-
...at nu de
... de radio
...toți colec-
...mașină de
...asa lui lu-
...atul întreg
...viștii și-au

ridicat în ultimul timp peste 200 de case noi iar soțiile lor au circa 40 mașini de cusut. Dar sînt colectiviști care au realizat anul trecut, bunăoară, venituri și mai mari decît Constantin Cosma. Așa, de pildă, Ștefan Tudorof, grădinarul. El și-a adus în bătătură vreo opt care încărcate cu 70 de saci cu grîu, porumb și alte cereale! Aceasta în afară de 5.000 lei bani gheață. Dar oare e puțin lucru ca aici, în satul acesta îngropat altădată în colb și noroaie, unde și simpla apariție a unui automobil pe șosea era un eveniment, să existe acum patru autocamioane! Proprietatea gospodăriei colective!

Datorită partidului, care ne-a învățat cum să ne făurim o viață nouă, ducem azi un trai demn, îmbelșugat. Am devenit o gospodărie milionară! Satul se apropie de nivelul orașului. Drum luminos pe care pășesc toți țăranii din patria noastră socialistă.

DUMITRU TUDOSE
secretarul org. de bază P.M.R.
G.A.C.-Dochia,
regiunea Bacău

Tot mai frumoasă și mai plină de bucurii este viața oamenilor muncii din patria noastră. Despre aceasta vorbesc orașele noi, clădite pentru oamenii muncii, sutele de case de odihnă, minunatele vile de pe litoralul mării, de la munte, teatrele, cinematografele... Nimănui nu i se mai pare curios aflînd că s-a construit un nou cămin cultural în comuna Lehliu sau în alt sat, că hunedorenii au ridicat un teatru de toată frumusețea... Nu ți se pare curios nici dacă îl întîlnești pe strungarul din uzină la bibliotecă, adîncit în lectură. Toate acestea sînt firești acum în țara noastră. Acestea se datoresc partidului care călăuzește poporul spre realizarea celor mai dragi năzuințe.

Fotografia reprezintă noul și frumosul Teatru de stat din Constanța.

Pagini redactate de:
E. TOFAN
AL. DINU IFRIM
D. TRAISTARU

Pe tot cuprinsul patriei, pionierii și școlarii întîmpină aniversarea partidului cu acțiuni din cele mai frumoase. Stan Mariana, de la Școala de 7 ani nr. 1 din București, recită versuri la o serbare. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Brașov „gătesc" camera pionierilor în strai de sărbătoare.

Albumul ștafetă

Dintr-o comună în altă comună, dintr-o școală în altă școală, călătorește albumul ștafetă al Comitetului raional U.T.M.-Cîmpina — mesaj al muncii unităților de pionieri, al faptelor și acțiunilor pionierilor în cinstea aniversării părintelui nostru, Partidul. Azuga. Școala de 7 ani. Prima filă imaculată a albumului a fost scrisă cu litere tremurînde — cel ce a așternut slovele pe hîrtie a fost emoționat. S-a făcut muncă patriotică la construcția noului local de școală; elevii din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a, au adunat fier vechi pentru oțelăriile patriei; pregătirile pentru programul artistic dedicat aniversării partidului sînt pe sfîrșite; elevii din clasele a VI-a și a VII-a se ocupă de viitorii pionieri ce vor face parte din promoția „40 de ani de la crearea Partidului Comunist din Romînia".

Apoi alte file, alte acțiuni, alte nume de pionieri... Casa de copii 9 Mai, Școala de 7 ani nr. 1 și Școala medie Bușteni, Școala medie „George Enescu" și Casa de copii „30 Decembrie", Sinaia... Iată citeva unități prin care a trecut albumul-ștafetă.

Filele acoperite cu slove mărunte vorbesc în cuvinte calde despre dragostea și recunoștința copiilor pentru Partidul Muncitoresc Romîn care — adevărat părinte al tuturor copiilor oamenilor muncii — i-a înconjurat pe ei, cea mai tînără generație a patriei noastre, cu toată grija și atenția. Iată de ce pionierii au scris în filele albumului-ștafetă nu numai despre strădaniile lor de a învăța cît mai bine, nu numai despre săditul pomilor, despre fierul vechi adunat, despre vizitele făcute la Doftana sau la Muzeul de Istorie a Partidului... ci și despre hotărîrea lor de a munci și de a se purta astfel încît să devină buni constructori ai vieții noi, ai noii societăți.

S. ȘTEFAN

Intîmpinăm cu drag MAREA SĂRBĂTOARE

O întîlnire de neuitat

Dornici de a afla cît mai multe lucruri despre trecutul de luptă al partidului, despre cum Partidul Comunist din Romînia, în condiții grele, de ilegalitate și de prigoană, a condus poporul nostru spre o viață fericită, noi, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 25 din Cluj, am invitat în mijlocul nostru pe tovarășul Gheorghe Timofi — vechi membru de partid. În cuvinte simple, pe înțelesul nostru, al micilor lui ascultători, el ne-a povestit despre crearea, acum 4 decenii, a scumpului nostru partid, despre lupta dusă de Partidul Comunist din Romînia, pentru lichidarea societății bazate pe exploatarea omului de către om, pentru instaurarea unei societăți noi, a societății socialiste. De asemenea, tovarășul Timofi ne-a povestit despre uriașele transformări din țara noastră, de construcțiile noi din regiune și din oraș, despre viața nouă pe care o ducem alături de părinții noștri și noi, copiii.

Cîteva zile după această întîlnire am vizitat și Muzeul Doftana.

TAFF GABRIELA,
cl. a VII-a,
Școala de 7 ani nr. 25, Cluj

STIRI

- **Alături de utemiști, pionierii Școlii de 7 ani nr. 11 Tg. Mureș au participat la amenajarea unui nou parc din oraș.**
- **„Iți mulțumim părinte drag, partid iubit!", astfel se numește tema șezătorii pe care o pregătesc pionierii Școlii de 7 ani din comuna Recea Cristur, raionul Dej.**
- **„Mulțumim din inimă partidului" este și tema adunării pionierești care s-a ținut la Școala de 7 ani din comuna Răducăneni, raionul Huși.**
- **1.500 puieți de salcîm au plantat pionierii Școlii de 7 ani din comuna Ponor, raionul Aiud.**
- **Peste 1.000 kg fier vechi au colectat pionierii și școlarii clasei a VI-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din Sf. Gheorghe.**

9 Mai

În fiece primăvară, la 9 Mai, popoarele lumii sărbătoresc Ziua Victoriei, victorie obținută, în urmă cu 16 ani, cu prețul a nenumărate jertfe.

Ziua de 9 Mai 1945 a intrat în istoria omenirii ca ziua înfrîngerii totale a hitlerismului, ziua înfrîngerii fiarei fasciste în propriu-i bîrlog. Ostașii sovietici — eliberatorii atîtor popoare de sub jugul fascist — s-au acoperit de glorie în luptele duse împotriva ultimelor forțe ale Germaniei fasciste. Puține zile înaintea lui 9 Mai 1945, un ostaș sovietic, un bărbat cu părul ca spicul grîului, cu privirea limpede dar oțelită în focul nemaiîntîlnitelor bătălii, a împlîntat deasupra Reichstagului, Drapelul roșu al Victoriei. Acesta a fost simbolul biruinței forțelor păcii asupra forțelor negre ale războiului. La 9 Mai 1945, ultimele rămășițe ale trupelor hitleriste s-au predat, iar înfumurații generali hitleriști, care trecuseră prin foc și pară țări și popoare, acoperiți de rușine, înfrînți, sub privirile arzînde de ură ale milioanelor de oameni pe care-i năpăstuiseră, au trebuit să semneze capitularea totală și necondiționată.

Acele frumoase zile de mai ale lui 1945, primele zile de pace pe pămîntul pîrjolitei Europe, au fost martorele unor nenumărate și sincere manifestări de dragoste pentru vitejii ostași sovietici, pentru poporul marii țări socialiste, care salvase omenirea de barbaria fascistă.

Poporul nostru însă, sărbătorește 9 Mai pentru o dublă însemnătate; pentru noi, 9 Mai este zi de sărbătoare și pentru că o dată cu Ziua Victoriei, sărbătorim și Ziua Independenței noastre de Stat. La 9 Mai 1877 s-a împlinit dorința de veacuri a poporului romîn, de a scutura jugul robiei otomane, 9 Mai 1877 devenind o dată memorabilă pentru noi, ziua în care s-a proclamat independența de stat a Romîniei. Însă clasele avute, burghezo-moșierimea, au înlocuit jugul otoman prin aservirea treptată a intereselor noastre naționale imperialiștilor din occident. Imperialiștii occidentali, cu vremea, au acaparat toate bogățiile mai importante ale țării, subjugînd și exploatînd cu cruzime poporul nostru. Abia după ani și ani de suferință, poporul nostru a reușit să-și cîștige adevărata independență luptînd sub conducerea partidului. Insurecția armată de la 23 August 1944, desfășurată sub conducerea partidului, în condițiile în care Armata Sovietică dădea lovituri nimicitoare invadatorilor hitleriști, a asigurat eliberarea țării de sub jugul fascist și a dat maselor muncitoare posibilitatea instaurării, la 6 Martie 1945, a unui guvern democratic. Anii care au trecut, au adus clasa noastră muncitoare la conducerea statului, scuturînd o dată pentru totdeauna jugul exploatatorilor străini și autohtoni.

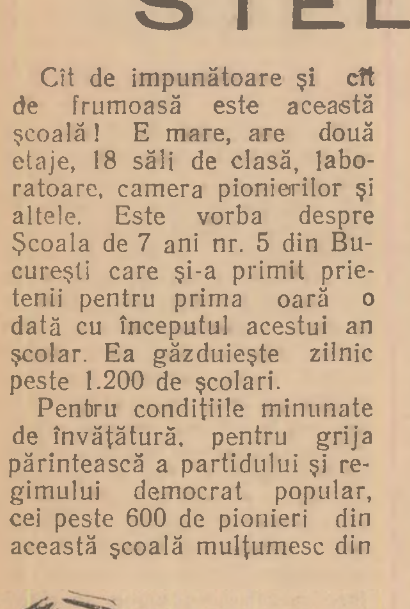
Iată de ce, în fiece primăvară, poporul nostru sărbătorește cu mare bucurie 9 Mai — Ziua Victoriei și Ziua Independenței de Stat.

Anul acesta, cînd rămășițele fasciste scot din nou capul, încurajate de puterile occidentale, popoarele sărbătoresc Ziua Victoriei sub semnul ascuțitei vigilențe față de uneltirile războinice ale imperialiștilor, sub semnul întăririi marelui front al partizanilor păcii. Popoarele știu că, de vor încerca din nou imperialiștii războinici de tot felul să-și zăngăne armele, există pe lume forțe în stare să-i pună la punct: marețul lagăr socialist, în frunte cu puternica Uniune Sovietică, coeziunea de neclintit a iubitorilor păcii de pretutindeni!

STELUȚELE ROȘII

Cît de impunătoare și cît de frumoasă este această școală! E mare, are două etaje, 18 săli de clasă, laboratoare, camera pionierilor și altele. Este vorba despre Școala de 7 ani nr. 5 din București care și-a primit prietenii pentru prima oară o dată cu începutul acestui an școlar. Ea găzduiește zilnic peste 1.200 de școlari.

Pentru condițiile minunate de învățătură, pentru grija părintească a partidului și regimului democrat popular, cei peste 600 de pionieri din această școală mulțumesc din inimă partidului, dovedindu-și dragostea și recunoștința, învățînd cît mai bine.

Mulți copii din această școală au primit „Carnetul pionierului". Unii dintre ei sînt deja purtători ai distincțiilor pionierești. In cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, se vor acorda noi distincții și la ei în școală. Cu toții sînt nerăbdători să le primească. Dar care va fi detașamentul ce va primi cele mai multe distincții?

Cele mai multe carnete au fost acordate pionierilor din detașamentul 10, al clasei a V-a A: 16 dintr-un efectiv de 20. Este un merit al întregului detașament. Rezultatele obținute au fost trecute în carnetul fiecăruia. Zilele acestea, ei vor îndeplini și ultimele condiții. Învățătura este grija nr. 1 a detașamentului, iar ajutorul la învățătură este un lucru obișnuit. Bamboi Claudiu a avut o corigență pe primul trimestru. Acum primește bucuros ajutorul colegului său Gheorghiade Dan, și rezultatele se și văd. La fel și Saroiu Ștefan, și Petru Viorel care, de asemenea, și-au îndreptat notele. Toți pionierii din detașament cunosc însemnătatea marilor sărbători ale clasei munci-

toare, cum sînt 1 Mai, 8 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie... Cît despre cîntece, de curînd au învățat „Porniți înainte tovarăși", „Partid, soare de mai" și „Salutul cravatelor roșii".

...Ne aflăm la o șezătoare în clasa a V-a A. Vija Dan a învățat o poezie nouă despre partid. Pionierii ascultă atenți. Și Mateescu Daniela, și Ștefănescu Cristian, au învățat poezii despre partid. In curînd, pe pieptul lor vor străluci steluțele roșii.

Activitatea sportivă este multilaterală. Pe teren e mare animație. E un concurs sportiv. Astăzi își trec normele la alergări și aruncarea mingii de oină Pîrîianu Gabriela, Popovici Constantin, Olga Anghel și alții. Ei știu să și înoate. Ionescu Jenica nu știe să înoate, dar colegele ei, Anca și Daniela, o vor ajuta să învețe îndată ce vremea va permite.

Pionierii din clasa a V-a lucrează de zor. Aplecați peste lucru, Postolache Mihai și Butoianu Anca lucrează căsuțe pentru păsărele. Facem noi apartamente și săli de concert — spune în glumă Mihai.

De curînd pionierii din detașament au făcut o excursie

la Brănești, în timpul căreia au învățat să se orienteze cu busola și semnalizarea cu fanioane.

In vacanța de primăvară, ei au vizitat Atelierele C.F.R.-Grivița Roșie, Casa Scînteii, iar acum cîteva zile, Uzinele metalurgice „Timpuri Noi".

Pionierii din acest detașament sînt și buni gospodari. Ei îngrijesc cu dragoste și păstrează cu grijă bunul obștesc, se mîndresc cu școala lor mare și frumoasă, pe care partidul le-a dat-o în dar.

Să le urăm pionierilor din detașamentul 10 ca pe pieptul fiecăruia dintre ei să strălucească steluța roșie.

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 1 MAI

Intreaga țară a sărbătorit cu entuziasm ziua de 1 Mai. Cu acest prilej oamenii muncii și-au manifestat dragostea nețărmurită față de partid, hotărîrea de a întîmpina glorioasa aniversare a partidului cu noi și însemnate realizări în construcția socialistă. Ei și-au exprimat totodată atașamentul profund față de cauza păcii și prieteniei între popoare.

Carul alegoric al textiliștilor gălățeni.

București. ORA 10. Posturile de radio și televiziune transmit cuvîntarea rostită cu prilejul zilei de 1 Mai de tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R. Lîngă aparatele de radio sau în fața micilor ecrane, cetățenii urmăresc cu viu interes cuvîntarea. Gîndul lor se îndreaptă spre partidul clasei muncitoare a cărui activitate, de-a lungul celor patru decenii de existență, a fost pusă în slujba fericirii poporului și care conduce întregul nostru popor în lupta pentru triumful socialismului și păcii.

Pînă seara tîrziu, oamenii muncii din Capitala patriei au sărbătorit în parcurile și piețele orașului măreața zi de 1 Mai.

★

Hunedoara. De 1 Mai, la Hunedoara a fost timp frumos. Mii de oameni ai muncii au participat la manifestația în cinstea Zilei internaționale a solidarității celor ce muncesc.

La miting și în timpul demonstrației a răsunat din mii de piepturi: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre!", „Trăiască C.C. al P.M.R., în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!", „Trăiască glorioasa aniversare a Partidului!".

Prin fața tribunei trec, rînduri-rînduri, gărzile muncitorești. Urmează apoi șirurile de pionieri — sute de elevi ai școlilor din localitate, care flutură batiste roșii și stegulețe.

În fruntea siderurgiștilor pășesc peste 200 de stegari. După ei trec muncitori, ingineri și tehnicieni care deservesc laminorul de 650 mm. Un grafic pe al cărui frontispiciu stă scris: „Raportăm partidului"! reliefează cîteva cifre: **17.200 tone laminate peste plan. Indicii de calitate au crescut cu 15 la sută.**

Graficele și pancartele pe care le poartă la demonstrație furnaliștii din secția nr. 2 arată că în acest an colectivul secției a produs aproape 8.350 tone fontă peste plan.

Demonstrația este încheiată de coloanele celor aproape 1.000 de sportivi hunedoreni.

Onești. — In dimineața zilei de 1 Mai, la Casa de cultură din Onești s-au adunat peste 1.000 de muncitori, tehnicieni și ingineri de pe toate șantierele și de la toate combinatele chimice ce s-au ridicat între Onești și Borzești, în anii democrației populare. N-au încăput toți în sala de festivități. S-au instalat în grabă difuzoare pentru cei ce au umplut holul și încăperile alăturate. Printre cei care au luat parte la miting se aflau numeroși fruntași în muncă: Gheorghe Bucelea, șeful unei echipe de fierar-betoniști, deputat în Marea Adunare Națională, constructorii Dumitru Novițchi, Mihai Năstase, Francisc Comenți și alții.

In cursul mitingului, în repetate rînduri, s-au strigat și scandat lozinci închinate partidului, Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, frăției dintre poporul nostru și popoarele Uniunii Sovietice și celorlalte țări socialiste, păcii și prieteniei între popoare.

★

Cluj. „1 Mai zi cu flori, ziua muncitorilor!" Incă din zori, străzile Clujului au fost inundate de nesfîrșite coloane de muncitori, ingineri și tehnicieni, oameni de știință și cultură, elevi, studenți, pionieri, oameni ai muncii romîni, maghiari și de alte naționalități veniți pentru a participa la manifestația de 1 Mai. Pe panourile și graficele manifestanților, date și cifre arătau succesele obținute în cinstea zilelor de 1 și 8 Mai, succese închinate partidului iubit.

Colectivul uzinei Carbochim raporta partidului că și-a îndeplinit și depășit angajamentele luate. Harnicii muncitori de la fabrica de încălțăminte raportau că peste 98 la sută din producția de încălțăminte este de calitatea I-a.

Miile de studenți care pășeau alături de cadrele didactice, au dat manifestației de 1 Mai un caracter tineresc.

Sportivii de la „Metalul Roșu" au montat pe un car alegoric o machetă a rachetei „Vostok" și un portret al lui Iuri Gagarin.

Dansul, cîntecul și voia bună au însuflețit întreaga manifestație.

Sub semnul solidarității internaționale a oamenilor muncii

MOSCOVA

La 1 Mai a avut loc tradiționala paradă militară și demonstrația oamenilor muncii din capitala Uniunii Sovietice. Moscoviții și oaspeții prezenți în Piața Roșie au salutat călduros pe ostașii sovietici — ostași ai păcii —au întîmpinat cu puternice aplauze apariția subunităților trupelor de rachete, cele mai perfecționate mijloace de luptă, care măresc forța de luptă și de apărare a U.R.S.S., forță capabilă să dea riposta cuvenită oricărui ațîțător dornic de aventuri militare.

Sunetele solemne ale fanfarelor, au anunțat începutul demonstrației oamenilor muncii din Moscova. Apar mii de sportivi, îmbrăcați în costume de primăvară viu colorate. Deodată, răsună văzduhul de ropotele aplauzelor: deasupra șirurilor de sportivi a apărut macheta navei cosmice „Vostok" care... „aterizează". Din ea coboară un grup de copii în costume de cosmonauți care urcă la tribuna Mausoleului și oferă buchete de flori lui Nikita Hrușciov, tuturor conducătorilor partidului și guvernului, precum și primului cosmonaut, Iuri Gagarin, aflat, de asemenea, la tribună.

Au urmat apoi șirurile nesfîrșite ale demonstranților — oameni ai muncii din uzine și fabrici, din agricultură. Peste 3 ore a durat defilarea sărbătorească a moscoviților prin Piața Roșie.

★

VARȘOVIA 1. — Corespondentul Agerpres transmite:

Locuitorii Varșoviei au sărbătorit cu entuziasm 1 Mai, manifestînd pentru socialism, pentru pace în întreaga lume.

În marea Piață din fața Palatului Culturii și Științei în tribuna oficială au fost prezenți conducători de partid și de stat în frunte cu Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Aleksander Zawadzky, președintele Consiliului de Stat, și Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri. W. Gomulka a rostit o cuvîntare.

Ore în șir, zeci și zeci de mii de oameni ai muncii — un imens fluviu uman — au manifestat, raportînd partidului și guvernului succesele lor în muncă.

★

BERLIN 1 (Agerpres). — La 1 Mai în Berlinul democrat a avut loc o demonstrație festivă la care au luat parte cîteva sute de mii de oameni.

La ora 9, la tribuna guvernamentală, instalată în piața Marx-Engels, au luat loc membrii Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., membrii Consiliului de Stat și ai guvernului R. D. Germane, Max Reimann, prim-secretar al C.C. al P.C. din Germania, conducători ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești.

A. Neumann, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., a felicitat pe oamenii muncii din Berlinul democrat cu prilejul zilei de 1 Mai.

Apoi a avut loc parada militară, urmată de demonstrația oamenilor muncii din capitala R. D. Germane, la care au participat, de asemenea, mii de locuitori ai Berlinului occidental.

★

TOKIO 1 (Agerpres). — La 1 Mai, aproximativ 6 milioane de oameni din 900 orașe și sate ale țării au ieșit pe străzi. La mitingul care s-a ținut la Tokio au participat circa 650.000 de oameni ai muncii. Mitingul s-a desfășurat sub lozincile luptei pentru majorarea salariilor, reducerea zilei de lucru, restabilirea relațiilor diplomatice cu R. P. Chineză.

Apoi oamenii muncii din Tokio au defilat timp de aproximativ trei ore pe străzile capitalei, purtînd portrete ale lui V. I. Lenin.

★

HAVANA 1 (Agerpres). — Cînd miezul nopții de 30 aprilie a sunat la Havana, toate sirenele uzinelor și vaselor din port au salutat ziua de 1 Mai. Dimineața la ora 8, au început în Piața civică din Havana uriașa manifestație a locuitorilor Havanei, care a durat mai multe ore și care s-a desfășurat sub semnul victoriei obținute asupra mercenarilor invadatori contrarevoluționari și al hotărîrii nestrămutate a poporului cuban de a zdrobi orice nouă încercare de invazie. O mie de delegați străini, invitați de guvernul cuban și purtînd pălării cubane cu inscripția „Solidaritate", au deschis manifestația. Au defilat apoi soldați ai armatei revoluționare, ai miliției populare și sute de oameni ai muncii. Parada s-a încheiat cu lansarea a o mie de porumbei. A luat cuvîntul primul ministru Fidel Castro, care a rostit o amplă cuvîntare, întreruptă în repetate rînduri de aplauze și ovații, de lozincile: „Cuba da, yankeii nu!", „Patria sau moartea!", „Vom învinge!".

Un aspect al marii demonstrații populare din Piața Roșie.

Fericirea, iat-o!

(Urmare din pag. 3-a)

cu slavă, cu fierbinte dragoste și recunoștință către marele, bunul faur care le-a descătușat din negură, pentru tine, către partid.

Iți mulțumim, partid iubit!

Pesemne, condeiul, cînd îl apropii de foaie, trage de fiecare dată cu sine și un semn de amintire. Așadar, ascultă.

Era în ajunul celui de al III-lea Congres al partidului. Intr-o sală a Palatului pionierilor din Capitală, se înmînau primele distincții pionierești. Steluțele roșii care își jucau apele pe pieptul celor zece pionieri de la Școala de 7 ani nr. 57 le îmbujoraseră acestora obrajii, aprinzîndu-le în lumina ochilor lumina fericirii. Neuitată zi! Era, pentru cei zece, răsplata înaltă a străduinței lor cu mintea, cu inima, cu brațul. Din ziua aceea, de cîte ori zece băieți și fete și-au aninat semnul purpuriu lîngă insigna pionierească... Mîndria celor ce poartă steluța roșie, dorința vie a celor ce năzuiesc la ea, au o semnificație adîncă, emoționantă. Ei rîvnesc din toată inima să arate ce le stă în putere, să dea întreaga măsură a sîrguinței, dîrzeniei și iscusinței lor, vădind astfel partidului că sînt demni de ucenicia lor, că tînărul schimb va intra mîine în viață, puternic ca un fluviu în matca lui.

Zi de zi, ceas de ceas, pionierii chezășuiesc aceasta prin fiecare faptă a lor. Cine a văzut, anul trecut, expoziția pe țară a micilor tehnicieni, cu greu o s-o uite. Migala, îndemînarea și dragostea încrustate în fiecare lucrușor aflat acolo, grăiau de la sine: iată, acești mici dar harnici constructori, vor fi stăpînii de mîine ai marilor combinate; ei vor călăuzi șuvoiul aprins al șarjelor de oțel și vor struni bidiviii rețelelor de înaltă tensiune, ei vor făuri case, mașini, cutii fermecate cu muzică și priveliști, vor zbura spre stele cu telegari năzdrăvani, pe drumul deschis de Gagarin.

Mai ții minte, cititorule, consfătuirea pe țară a micilor naturaliști? Și acum îmi sună în auz cuvintele rostite acolo. S-a istorisit despre micii agricultori din comuna Basarabi, raionul Medgidia, care obținuseră pe lotul lor experimental 7.500 kg de grîu ramificat la hectar. Au raportat micii pădurari și pomicultori: pînă acum am sădit 2.200.000 de puieți. Iar pionierii regiunii Dobrogea veniseră acolo cu solia celor 200.000 kg de spice strînse de ei în vara aceea. Nu făgăduiesc, faptele acestea, belșugul deplin al ogoarelor pe care le vor lucra mîine pionierii de azi?

Și ar fi să depănăm într-un șirag cît Dunărea și Oltul faptele inimoase ale purtătorilor cravatei roșii. Urcă din ele, înfrățit cu frumusețea plaiurilor, un cîntec cristalin: îți mulțumim, partid iubit! Și îți făgăduim că vom fi demni de dragostea cu care ne călăuzești pașii.

★

Am în față o scrisoare sosită, nu de mult, de la pionierii din comuna Cotu Văii, raionul Negru Vodă. Scurtă scrisoare, așternută în vorbe simple. Dar pe foaia școlărească de caiet e strîns, ca răsfrîngerea luminii într-un grăunte de rouă, întreg prinosul de recunoștință pe care generația primăverii îl închină partidului drag. Spune scrisoarea: „Noi, pionierii clasei a IV-a, am săpat zilele trecute toată grădina din fața sediului organizației de partid din comună și am semănat-o cu flori". Minunat și mișcător simbol! Cînd florile acelea și-or legăna culoarea și mireasma sub cerul albastru, du-te și le vezi, prietene pionier. Vei simți în urcușul nevăzut al sevei, spre cupa mătăsoasă, și bătaia inimii tale.

LUCRĂRI SOSITE LA CONCURSUL

„PE TINE TE CÎNTĂM, PARTID IUBIT!"

Satul a întinerit

MOTTO
Un cîntec rostim fiecare
Partidului nostru iubit,
El viața ne-o umple de soare,
Ne poartă spre-un vis fericit.
(NICOLAE NASTA — PARTIDULUI)

Vacanța mi-a îndreptat pașii pe drumurile Bărăganului, într-un sat ca multe altele. E satul în care au trăit bunicii mei, e satul în care am poposit aproape în fiecare vară. Și cu fiecare an ce-a trecut, satul a devenit mai frumos, mai ospitalier.

Încerc să-mi reamintesc satul de acum 8—9 ani. Pe atunci îl priveam cu ochii mirați de copil obișnuit cu trotuarele asfaltate ale orașului, fără să înțeleg multe. Vedeam casele mici, și doar cîteva mai răsărite. Peisaj monoton. Pe atunci nu exista cămin cultural, școala era veche și mică, gospodăria abia se înființase. Roadele zilelor noi încă nu se pîrguiseră pe aceste meleaguri.

Acum însă, peisajul s-a schimbat.

Într-una din zilele străjuite de arșița dogoritorului august, mînată de dorința de a cunoaște munca și viața oamenilor de azi și înarmată cu o privire ce trebuia să înregistreze totul, am pornit pe uliță, spre poarta pe care sta scris: „Gospodăria agricolă colectivă „Grivița Roșie". De cum am pășit în curtea gospodăriei seară ștafeta veștilor din Capitală.

Am părăsit sediul gospodăriei și am pornit prin sat. Pe drum, privirile mi-au fost atrase de o clădire care se întrecea în semeție cu gospodăria și pe care scria cu majuscule din ciment: „Școala". Alături, un frumos cămin cultural și cinematograful, imagini ale vieții noi. Toate au aceeași vîrstă, sînt de-o seamă cu copiii de la grădiniță.

Pașii m-au condus apoi pe întinderile Bărăganului de unde am privit în urmă satele vecine, pînă în depărtări, o pădurice de stepă ce pătează peisajul și șarpele leneș al Ialomiței. Am ajuns la locul de unde încep pămînturile gospodăriei pe care voiam să le vizitez.

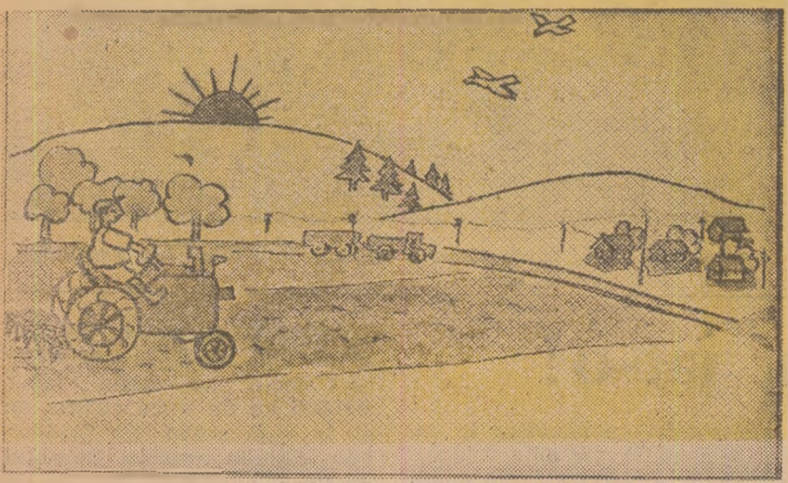
Privirile au urmărit linia zării. Iată cîmpul drept, fără nici o cută, pe care marea verzuie a lanurilor de mei se zbate în valuri, avîntată de boarea ușoară a amiezii. La țărmul lanurilor de mei, pe miriștea aspră de culoarea frunzelor uscate, stau desenate simetric șire lungi de paie uscate. Undeva, mai departe, o mașină treieră recolta colectiviștilor. Mă apropii și iureșul muncii mă întîmpină din nou. Învăluite în perdele vaporoase de praf, căruțele vin cu snopii de grîu și pleacă încărcate cu saci. Colectiviștii cu pălării mari de paie, pare că, pe vremea cînd natura a desenat Bărăganul pe pînza pămîntului, era încă o școlăriță începătoare. Siluetele citorva copaci și cuvintele ghidului dezvăluie taina petei: este pădurea de la Cornățele, cea pe care literatura a cunoscut-o din operele lui Al. Odobescu și I. Al. Brătescu-Voinești. Iată alături și lanurile în care s-a petrecut drama tăcută a dropiei și a puiului lui Brătescu-Voinești.

Din nou la drum pe... drumul cu indicatoare albastre de cicoare și pîlcuri tăcute de salcîmi. În cale ne ies lanurile înalte în care se disting tulpinele viguroase ale porumbului și mătasea ruginie a știuleților.

Printre sulițele porumbului, rînduri de floarea-soarelui îngălbenesc decorul. Mai jos, lanuri de porumb mai mic, mai verde, stîrnesc mirarea. După cîțiva pași, misterul se ridică și apare o mașină ciudată, prin pîlnia căreia curg într-o groapă mare, arsă, bucăți mărunte de porumb tocat. Este tocătoarea care pregătește porumbul nutreț pentru însilozat.

Mă apropii de sfîrșitul vizitei la gospodărie. Iată grajdurile... Sînt mari, încăpătoare, luminoase, construite după ultimele reguli ale zootehniei.

Ziua este prea scurtă, iar gospodăria e mare și bogată. E tîrziu și pentru că ora înaintată nu-mi permite să mai vizitez și grădina gospodăriei, o las pentru altă dată.

„Pe ogoarele gospodăriei", desen de pioniera Kovacs Sofia, clasa a III-a, Școala de 7 ani din Tohanul Vechi, regiunea Brașov.

m-a uimit forfota țăranilor, a căruțelor care aminteau de iureșul unei bătălii, a unei bătălii pentru cereale.

Clădirea frumoasă, îngrijită, nouă, a gospodăriei domină satul cu ținuta sa impunătoare și poartă pe acoperiș o antenă strălucitoare. Colectiviștii au televizor, care aduce în fiecare cu fața luminată de viitoarea muncii, descarcă și încarcă căruțele, clădesc șirele de paie. Miriștea este un adevărat stup, unde, ca niște albine, oamenii adună nu aurul nectarului, ci aurul mult mai prețios al grînelor.

În zare, o pată de cerneală verde întunecă orizontul. Se

De la vizita mea au trecut cîteva zile. Într-o dimineață, ulițele au fost umplute de furnicarul colectiviștilor. O zi întreagă carele au scîrțîit sub povara sacilor: se împărțea recolta.

A doua zi o altă sărbătoare a animat satul: gospodăria împlinea 10 ani de muncă și viață rodnică. La căminul cultural, cei mici au cîntat, au dansat, au recitat poezii. Și peste sat s-a înălțat zglobie o melodie care cuprindea gîndurile tuturor: „Mulțumim din inimă partidului".

E glasul recunoștinței, al mulțumirii entuziaste: pentru școală, pentru cămin cultural, pentru gospodărie, pentru viața nouă pe care o trăim. Pînă seara, tîrziu, zările au răsunat de veselia și cîntecele colectiviștilor din Gimbășani.

Acum pot spune că am cunoscut cu adevărat, nu pe truditorii pămîntului, ci pe stăpînii lui, pe cei ce știu a învîrti și jocul dar și secera; pe cei ce dau țării pîine.

IONIȚA MARIA
cl. a VII-a
Școala medie Predeal
reg. Brașov

Voi fi luptător

Tu, tată, multe știi... Așa de multe
că toți copiii-ar vrea să te asculte!
Își lasă seara umbrele albastre...
noi stăm pe bancă-n fața casei noastre.

Tu-mi spui de-o vreme dusă pe vecie:
— „Eu, dragul meu, n-avui copilărie!"
Și depeni iar povestea ta amară:
— „Pe-atuncea domnii stăpîneau în țară!"

Te văd la anii tăi de școală,
un ucenic, cu-obrazul supt de boală...
Și-mi pare vremea-aceea de poveste!
Te-au prins cu sînul plin de manifeste.

N-ai scos o vorbă... îi priveai cu ură.
O, cum mai ardea trupul sub tortură!
Umblau guzgani în muceda-ncăpere;
dar ura te-a hrănit, ți-a dat putere!

Cînd ai ieșit din închisoare, iarăși
știai că ai mulțime de tovarăși
și-n țara ta, și-n răsărit, departe...
Nu te-ai temut de gloanțe și de moarte,

și ai luptat alăturea de ei,
s-aduci un August Douăzecișitrei,
s-aduci și-n țara noastră libertate!
Îți mîngîi, astăzi, tîmplele brumate

și-ți mulțumesc de grija ta cea mare
că viața mi-ai făcut-o sărbătoare,
că pot să cresc, să-nvăț și să mă joc
cu toți copiii țării la un loc...

...Își lasă seara umbrele albastre...
Noi stăm pe bancă-n fața casei noastre,
În mîngîierea vîntului ce-adie...
Ce fericită ești, copilărie!

Și-n clipa asta-mi vine-așa să cînt
Să cînt și să rostesc un jurămînt:
„Eu, tată, nu te-oi face de rușine:
Voi fi un luptător, așa, ca tine!"

COARDOȘ VASILE,
cl. IV-a, sat Băbășești,
com. Potău, raionul Satu Mare, regiunea Maramureș

Eu l-am văzut...

Eu l-am văzut străfulgerînd în besne
Ca libertate robilor să dea
Și-n grele încercări de suferință
El lumina cărarea ca o stea.

Eu l-am văzut luptînd pe baricade
Pentru dreptatea celor mulți și goi,
Ca oamenii, cu toți să fie oameni
În rînduirea dreaptă-a lumii noi!

Eu l-am văzut cînd a venit la munte
Și rîurile s-au oprit în cale,
Și semn s-a pus în stînci, și-a fost poruncă
Să se zidească-aici hidrocentrale!

Eu l-am văzut și mi-a pătruns în suflet
Mîngîietoare bucurie mare!...
El e în lanurile fără haturi
Și în livezile fără hotare,
El e în colectivele mănoase,

În podgoriile-aurind în soare,
În blocurile albe de faianță
Și-n forța clasei noastre muncitoare!

În viața nouă-a oamenilor muncii
În cîntul avîntat, înălțător,
În construirea veacului de aur.
Eu l-am văzut: El e-nfăptuitor!

Eu l-am văzut și mi-a rămas în suflet
Fără de margini bunătatea lui.
Dreptatea, cinstea, viața noastră nouă
Sînt datorită lui, PARTIDULUI!

UNGUREANU IF. MIRCEA
cl. a VI-a A
Școala de 7 ani Corbeni,
regiunea Argeș

Cuvîntul partidului

Născut în vremuri de-ncercare
În lupta pentru libertate
Sol al voinței proletare
Cuvîntul tău, cerea dreptate.

S-au strîns în rîndurile tale
Toți cei mai buni fii din popor
Iar tu pe-o luminoasă cale
Ai fost în fruntea tuturor.

Stăpînii de ieri, adeseori
Să te-ngenunche ar fi vrut
Dar moarte, chinuri, închisori,
Să te-nspăimînte n-au putut.

Prin sîngele ce l-ai jertfit
Sînt azi stăpîni cei ce muncesc
Și prin cuvîntul tău iubit
Azi viață nouă-nfăptuiesc.

Și nu-n zadar au sîngerat
Prin tine credincioșii-ți fii
În amintire i-a păstrat
Poporul, neînvinși și vii.

Pentru copii tu ești părinte.
Cu dragoste ești răsplătit.
Crescînd, noi îți vom duce înainte
Cuvîntul tău, partid iubit.

MOROȘAN MIHAI
cl. a V-a, comuna Nușeni,
raionul Dej, regiunea Cluj.

1 „Tabără în corturi", desen de Carp Sergiu, clasa a III-a, Casa pionierilor Bacău, cercul de artă plastică.

2 „8 Mai", afiș de Simionescu Doina Mioara, clasa a VII-a, Școala de 7 ani „Barbu Ștefănescu Delavrancea", București.

În cinstea măreței aniversări

Pretutindeni se observă o mișcare neobișnuită. La G.A.C. „Moș Ion Roată" Cîmpuri, primele însămînțări de primăvară sînt gata. Școala de 7 ani și căminul cultural ce se construiesc acum la Vizantea sînt aproape gata.

Duminică am avut o adunare de unitate în care un tovarăș ne-a vorbit despre înființarea partidului, despre lupta eroică a partidului, despre măreţele realizări înfăptuite sub îndrumarea lui părintească. Ne-a mai vorbit și despre viața noastră frumoasă, lipsită de nevoi, senină ca o zi de primăvară sub atenta grijă a părintelui nostru drag, partidul, și despre datoria noastră față de acest părinte atît de iubitor.

În cinstea marii aniversări a partidului, școala noastră pregătește o serbare deosebit de frumoasă. Toți pionierii se pregătesc cu entuziasm pentru măreața sărbătoare a aniversării.

Iar eu urez din suflet
Ani mulți partidului iubit
Și cu natura vreau să cînt
Partidul nostru-n veci slăvit!

BELLU CARMEN
cl. a III-a, Școala de 7 ani „Moș Ion Roată", comuna Cîmpuri, reg. Galați

„Învățînd croitoria", fotografie executată de pionierul Dragoș Voicu, clasa a VI-a, Casa pionierilor din Constanța — cercul foto.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"